

"Αν πάντες οἱ ἀγαπῶντες εἰλικρινῶς τὴν χώραν των καὶ ἐνδιαφερόμενοι περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς — ὁ δὲ ἀριθμὸς τούτων εἶναι μέγας — ἀντὶ νῦν ἐποδύωνται ἀνωφελῶς μὲν ἑσταυρωμένας χεῖρας ὡς θρηνωδοί Ἱερεύλαι ἐπιρρίπτοντες τὴν εὐθύνην οἱ μὲν ἐπὶ τῶν δέ, ἢ νῦν προσωνίζωνται δυσάρεστα ὡς ἀπαισιύδοξοι· Κατσάνδραι, ἐκινοῦντο, ἔπρεπτον τὸ καθήκον των, τὰ πράγματα δέν θὰ ἐπήγκιναν ἔτσι, τάχιστα θὰ ἥλλαζον φάσιν, ἢ δὲ ἀληθῆς πρόδος ἡμῶν ἐν πᾶσι θὰ ἀπεδείκνυεν ἀσιδήλως ὅτι δὲν ἔγγιζεις εἰσέτι ἡ στιγμή, καθ' ἣν ἡ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ θὰ πεύσῃ γράψουσα, διὰ γειός τοῦ ἡμετέρου ζήνους, νέας ἐνδόξους σελίδας ἐν τῇ ἰστορίᾳ τῆς καθόλου ἀνθρωπότητος.

Ἀρχιμ. ΚΑΛΑΙΝΙΚΟΣ ΔΕΔΙΚΑΝΗΣ.

Η ΓΥΝΗ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑΙ*

"Ωστε οἱ ιάπωνες μυρεῖοι κατέχουσι πλῆθος συνταγῶν, περὶ τῶν ὁποίων οἱ Εὐρωπαῖοι ἀσθενῆ μόνον ιδέαν δύνανται νὰ σχηματίσωσι διὰ τῶν ὀλίγων μύρων, ἄτινα ἐσχάτως εἰσόχθησαν ἐξ Ἰαπωνίας μεγάλως παραμεμφωμένα. Μία τῶν περιεργοτάτων διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Δύσεως σκευασίῶν εἶναι η πρὸς βαθὺν τῶν ὀδόντων διὰ μέλανος κρώματος· εἶναι ἀληθές ὅτι συστοιχιαὶ λεπτῶν καὶ λευκοτάτων ὀδόντων ἐν μέσῳ τῶν ἐντόνως ἐρυθρῶν κειλέων μεγάλως ἐκτιμῶνται καὶ ἀρέσκουσιν ἐν Ἰαπωνίᾳ· ἀλλὰ καὶ οἱ μέλανες ὀδόντες ἔχουσι τὸ θέλημα τον αὐτῶν." Αλλως τε οἱ ὀδόν-

* Ήσε ἀριθ. 50 σελ. 986—987.

"Ο διάσημος συγγραφεὺς τῆς ἰστορίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἰστορίας τῆς Ρώμης Νιργυ προσεβλήθη κατ' αὐτάς ὑπὸ διπλῆς ἀποπληξίας. Κατέ τινα τῶν τελευταίων συνεδρῶν τοῦ πανακαθημίου τῆς Γαλλίας οὐχὶ εὑάρεστοι ἐδόθησαν πληροφορίαι περὶ τῆς ὑγείας τοῦ σοφοῦ ἀνδρός. Ο Νιργυ εἶνε σογγύσων μέλος τῶν τριῶν ἐκ τῶν πέντε ἀκαδημιῶν τῶν συγχροτουσῶν τὸ πανκαθημίον, τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς Ἀκαδημίας τῶν θεοτειτιῶν ἐπιστημῶν. Τούτου ἔνεκα τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ηανακαθημίου εἶνε μέγα καὶ καθ' ἔκστην αἰτεῖται τοῦτο πληροφορίας περὶ τοῦ ἐπιφανοῦς αὐτοῦ μέλους.

Γ. Γ. Μετὰ λύπης πληροφορούμεθα τὴν τελευταίαν στιγμὴν τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός. Ἐπιφυλασσόμεθα γὰρ διμήνιωμεν περὶ αὐτοῦ ἐν ἐπομένῳ τεύχει ὡς τε ἰστορικοῦ καὶ ὑπουργοῦ ἀλλοτε τῆς παιδείας ἐν Γαλλίᾳ, ὅτε σπουδαία συνετελέσθη μεταρρύματις.

* *

"Η παγκόσμιος δημοσιογραφία ἐθέγησε κατ' αὐτάς μέλος αὐτῆς τῶν μεζέλων διακεριμένων, τῶν ἀρχισυντάκτην τῆς γνωστῆς τῶν Παρισίων ἐφημερίδος *Figaro* Francis Magnard, θετις

τες μελανοῦνται μόνον ἐπ' εὐκαιρίᾳ μεγάλης τινὸς τελετῆς, διότι οὗτος ἐπιψυχάσσεται μόνον ταῖς ὑπάνδροις κυρίαις, ὃν ἀποτελεῖ τὸ χαρακτηριστικόν γνώσιμα.

"Ἡ γυναικεία στοιλὴ ἀποτελεῖται ἐξ ἑλαφροῦ ὑποκαμίου ἐκ λευκοῦ σιρικοῦ, μεταξίνων περιποδίων λευκῶν συνήθως, μιᾶς δὲ πλειόνων ἑσθίτων ἐξ εὔτελεστέρου σιρικοῦ δὲ βάμβακεροῦ ὑψηλατος καὶ ἐκ τῆς κυριώς ἑσθίτος κεκοσμημένης κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ πτυττὸν πλουσίως διὰ ποικιλμάτων, συνεδραυμένης δὲ ἐπὶ τοῦ στήθους κατὰ τρόπον τοιοῦτον ὥστε νὰ καταλείπῃ γυμνὸν τὸ κάτω μέρος τοῦ τραχύλου καὶ συνεψηγμένης ἐπὶ τοῦ σώματος διὰ λεπτῆς ζώνης περικαλυπτούμενης ὁφιοειδῶς δι' ἑτέρας πλαστιτέρας. Αἱ Ἰαπωνίδες ἀγνοοῦσιν εύτυχῶς τὸν χρονῖν τῶν φρικωδῶν σινικῶν σανδαλίων, ως ἡγγόνουν ἄλλοτε καὶ τὸν στηθόδεσμον· ἀλλ' αἱ ἀνάγκαι τῆς πολιτικῆς ἐπέβαλον εἰς τίν τον αὐλάν τοῦ Μικάδου τὸν εὐρωπαϊκὴν ἀμφίεσιν, αἱ δὲ γυναικεῖς ιναγκάσθησαν νὰ ὑποστῶσι τὰς διαστρεβλώσεις καὶ τὰς βασάνους τοῦ σώματος, ἀς ἐπιβάλλει τὸ βαθαρικὸν τοῦτο ὅργανον.

"Ἡ περιόδυμοις τῆς τεφαλῆς ἀποτελεῖ ὑποκείμενον μαρκρῶν μελετῶν. Ἡ κόμη, συνήθως ἄθιθονος, μακρὰ καὶ λεπτὴ οὖσα, διατρέπεται διὰ μεγίστων περιποιήσεων καὶ κοδμεῖται διὰ τῶν ὀρίστων μύρων. Οἱ συρμοὶ ἐν Ἰαπωνίᾳ δὲν ποικίλλουσιν, οἱ δὲ ἀποδεκτοὶ γενόμενοι πληρέστατα εὐχαριστοῦσι πάσας, μὴν αἰσθανομένας τὸν ἀνάγκην τῆς ἐπιζητήσεως τῶν κρεισσόνων ἐπὶ κινδύνῳ τοῦ νὰ εὔρωστε κείρονας· οἱ συρμοὶ δῆμος οὗτοι, μετένθεσμον ἀπὸ μαρκρῶν αἰώνων τηρούμενον προσβλέπουσι τὸν ἀνάγκην τῆς μεταβολῆς, πήν αἰσθάνοντα πάντες οἱ ἄνδρες καὶ διὰ τοὺς πτῦσαι αἱ γυναικεῖς· αἱ Ἰαπωνίδες λοιπὸν ἔχουσι πολλοὺς τρόπους κομμωδεως ἀναλόγως τῶν περιστάσεων· καὶ ἐν τῷ περιπτώσει ταύτῃ δῆμος η παραδόσις εἶναι πανισχυρος.

ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἴδρυτος αὐτοῦ De Villemessant ἐγένετο ἡ Φυψὴ τοῦ ἐπιφανοῦς φύλλου. "Ο ἀσίδημος ἀνὴρ ἔγραψε τακτικῶς καθὼν ἔκάστην τὸ πολιτικὸν δελτίον μετὰ συντομίας, σαρηνείας καὶ κατὰ τὰς πολιτικὰς αὐτοῦ ἀρχὰς μετὰ δικαιοσύνης, διεκρίνετο δὲ ἵδικ ἐπὶ εξέχων κρητότητι, ἐφ' ὃ καὶ σκιαγραφῶν αὐτὸν συνεργάτης αὐτοῦ τὴν κυριωτάτην αὐτοῦ ἀρετὴν τὴν γρηστότητα ἀνακηρύσσει, ἐπιλέγων, διτὶ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ ταύτης διλίγιστα ὑπάρχουσι παραδείγματα ἐν τῷ ἀκόσμῳ ἡμέρᾳ (notre monde). Τῷ Magnard προτάθη δύως ὑποβάλλη τὴν ὑποψήσιτητα αὐτοῦ ὡς μέλους τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Πρὸς τὸν εἰπόντα αὐτῷ τοῦτο ἀνέκραξεν: "Ω! εὐχαριστῶ πολὺ. Ἄλλα τεσσαράκοντα ἐπισκέψεις εἶνε μεγάλη ἰστορία, καὶ δύως ἐπιτύχω τίνος; δύως μὴν ὁμοιασθεῖ ἀναμφιβολώς. Ἀφῆστε με ἐν τῷ μικρῷ μου γραφείῳ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν βιβλίων μου· εἰλικρινῶς προτιμῶ τοῦτο».

"Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Magnard ἀπειρχεὶς διεβίβασθησαν συλλυπητήρια τῷ *Figaro*, πᾶσαι δὲ αἱ ἐφημερίδες ἀνέγραψαν τὸν θάνατον τοῦ διαπειροῦς δημοσιογράφου μετὰ τεκμηρίων συμπαθείας.

* *

"Η Deutsche Rundschau ἐδημοσίευσε ἀποσπάσματα ἀνεκδό-

· Άλλα περὶ ἔρωτος προκειμένου ἡ ἐθιμοτυπία ἀπόλληνσι μέρος τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς καὶ ὑποχωρεῖ ἐν μέρει εἰς τὸν κρατοῦσαν θέλησιν τῆς γυναικός. Οὕτω, μαζὶ ὅλας τὰς παραγγελίας τοῦ Κομφουκίου, ζητεῖται ἡ γνῶμη τῶν νεανίδων διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ μνηστήρος αὐτῶν, ὅστις συνεστήθη αὐταῖς εἴτε ἐν τῷ θεάτρῳ, εἴτε ἐν αἰθούσῃ φιλικῆς οἰκίας, εἴτε τέλος ἐν καταστήματι τείου, ἵνα ἡ συνέντευξις γίνεται τυχαῖς δῆθεν, ἐνῷ ταύτην προπαρασκευάζουσιν οἱ μεσάζοντες. "Ἐν τισιν ἐπαρχίαις μάλιστα δὲν παρισταται ἡ ἀνάγκη τῶν ὑπορρειῶν τῶν ὑπαλλήλων τούτων.

Αἱ Ἱαπωνίδες δὲν γνωρίζουσι τὸ θεῖμον τῆς προτεκτοκατοκίας. Οἱ γαμβροὶ ἐν Ἱαπωνίᾳ ἐφιστῶσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν, μᾶλλον εἰς τὰ διανοτικά, θήικά καὶ σωματικά προτερήματα, ἐπιζητοῦντες ίδια τὸν σεβασμὸν τῶν γονέων ως τὸ ἄριστον ἐχέγγυον τῶν συζυγικῶν ἀρετῶν. Γενικῶς ὁ σύζυγος ὀφείλει νὰ δύναται νὰ ἐξασθαλίσῃ τὴν συντήρησιν τῆς συζύγου αὐτοῦ· ἀλλως, ἀμφότεροι εἶναι πτωχοί, ἐργάζονται ἀμφότεροι δπως ζῶσιν. Αλλ' ως πτωχὴ κύριον δύναται νὰ συζευχθῇ πλούσιον, οὔτω καὶ νέος πτωχὸς δύναται νὰ λάβῃ σύζυγον κεκτημένην μειζόνα χρηματικήν περιουσίαν· ὁ ἔρως συγχωρεῖ καὶ δικαιολογεῖ τὰ πάντα.

Όταν συμβῇ πτωχὴ κύριον νὰ καταληφθῇ ὑπὸ ἔρωτος πρὸς πλούσιον νεανίαν μέχρι τοιούτου βαθμοῦ ὥστε νὰ ἀσθενήσῃ, οἱ γονεῖς αὐτῆς ἀνόησούντες περὶ τῆς τοιαύτης καταστάσεως μαντεύουσι τὸ αἴτιον, ἔρωτῶντες δὲ αὐτὴν διὰ τῆς τροφοῦ ἢ στενῆς τινος φίλης αὐτῆς καὶ πληροφορούμενοι τὸ σονομα τοῦ πεφιλημένου ὄντος, ἀναθέτουσιν εἰς μεσάζοντά τινα νὰ ἀνακοινώσῃ αὐτῷ τὰ αἰσθήματα τῆς θυγατρός αὐτῶν. Σπανίως ὁ νέος ἀποποιεῖται τὸν γάμον καὶ ἀνάκομην οὐδέποτε εἰδεῖ τὴν νέαν· ὁ ὑπὸ τοιαύτας περιπτώσεις ἀρνούμενος νὰ νυμφευθῇ θεωρεῖται ἀσπλαγχνος, ἀν δὲ νὰ κύριον μποθάνηται φαρακτηρίζεται ὡς ἄ-

τοῦ ἔργου τοῦ μεγάλου παιητοῦ τοῦ Φαέστον Γεωθε ἐπιγραφῷ μένου ἡ Ἐπετηρίδις τοῦ θαράτου τοῦ Schiller. Εἶνε δὲ τοῦτο δραματικὸν ποίημα, ὅπερ προσκειτο νὰ δίδαχθῇ ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Βαϊμάρης καὶ δὲ οὐδὲν ὁ Γεωθε προύτιθετο νὰ τιμήσῃ τὴν μηνήν τοῦ φίλου αὐτοῦ. Τὸ ἔργον τοῦτο ἦν γνωστὸν ἀπὸ τριακονταετίας, ἀλλὰ τὰ χειρόγραφα ἀπερ τότε ἐγένοντο γνωστὰ ἐνεῖχον σημειώσεις δὲν ὁ Γεωθε διετύπω τίσεις τινὰς ἀναφερούμενας εἰς τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ σκοπόν, ἦν δὲ ἀδύνατον νὰ ἐξηγῇ τι ἀσφαλῶς εἶναι αὐτῶν. "Ηδη ὁ Bernard Suphens, διευθυντὴς τῶν ἀρχείων τοῦ Γεωτίθε ἐν Βαϊμάρῃ, ἀνεκάλυψε γραπτούλακιον πλήρες ἀποστασιάτων τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Schiller. Τὸ ἔργον εἶνε ἐλλιπὲς λίγων, ἀλλ' οὐχ ἡτούν μπάρχουσι σπουδαιότατα μέρη νῦν πρὸς ἐκδήλωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ παιητοῦ.

* * *

Ο · Τύπος τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Καμβρίδγης · ἐδημοσίευσε τὸ κείμενον παλμάριστου γειρογράφου, περιέχοντος τὴν εἰς τὴν ἀρχείαν συριακὴν γλῶσσαν μετάφρασιν τοῦ Εδειγγελίου, γειρογράφου ἀνακαληθέντος καὶ φωτογραφηθέντος τῷ 1892 ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Λιούΐς ἐν τῇ σιναϊτικῇ μονῇ τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης. Τὸ παλίμψηστον χειρόγραφον εἶχεται σημητή, ἐπισταμένως ὑπὸ

θλιος· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δυσχερῶς θὰ εὑρισκε γυναικα, πίτις νὰ πίθελε νὰ συνδεθῇ μετ' αὐτοῦ διὰ τοῦ Υμεναίου.

Ἡ τελετὴ τοῦ γάμου εἶναι κατ' οὐσίαν συμβολική. Κατὰ ταύτην πρώτην ἡ νύμφη πίνει ἐκ κυπέλλου πλήρους σ' ἄκε (οἷνον ἐξ ὀρύζης, ἀποτελούντος τὸ ἐθνικὸν ποτὸν τῶν Ἱαπώνων), εἴτα ἐκ τοῦ αὐτοῦ κυπέλλου πίνουσιν μήπην καὶ ὁ πατὴρ τοῦ γαμβροῦ, εἴτα ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήπη τῆς νύμφης καὶ τέλος ἀντός ὁ γαμβρός· ἡ τελετὴ αὕτη ἐπαναλαμβάνεται τρίς, μετὰ νέου ἑκάστοτε κυπέλλου, ἐν θρησκευτικωτάτῃ σιγῇ. Τὸ σα κὲ σημαίνει τὸν στοργήν, τὸν ἀφοσίωσιν, τὸν φίλιαν, τὸν ἐλεημοσύνην, τὸν ἔρωτα καὶ πάντα τὰ ἀνάλογα αἰσθήματα, ἄτινα ἀποτελοῦσι τὴν οὐσίαν αὐτὴν τῆς ζωῆς· ἡ δὲ τριάς τῶν κυπέλλων σημαίνει ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη τριάς, τὸν τελειότατα τοῦ συμβόλου, ὅπερ ἔκαστον τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν στοιχείων παρίστησιν. "Ωστε ὁ τύπος τοῦ Ἱαπωνικοῦ γάμου εἶναι διαν όμοιος τῷ παρὰ καθολικοῖς μεταλλήσει. Ἡ τελετὴ γίνεται πάρι τῷ γαμβρῷ ἐν αἰθούσῃ διακονικούμενῃ ἐπὶ τῇ εὐκαριοτὶ ταύτη διὰ Κατεμόνων (διαφοραγμάτων μετὰ ζωγραφιῶν), παριστώντων σκηνής εύτυχιας καὶ φερόντων ἔμπροσθεν ἄσπακα, ἐφ' οὐ εἶναι διατεταγμένα μετ' ἀνθέων ἡ ἐλάτη, ὁ πελαργὸς καὶ ἡ χελώνη, ἀπαντά εἶς ἐπιχρύσου χαλκοῦ, ὃντα ἐμβλήματα αἰώνιου νεότητος, πίστεως καὶ γαροβιότητος.

Τὴν ἐπιούσιαν τοῦ γάμου αὐτῆς ἡ νέα βάθει μέλανας τοὺς ὄδόντας αὐτῆς καὶ ξυρίζει τὰς ὀφρύες, οὕτω δὲ τὸ βλέψιμα αὐτῆς προσθλαμβάνει περιέργον γαρακτῆρα ἐμπαικτικῆς ζωηρότητος καὶ μελαγχολίας. Μετά τινας ἡμέρας οἱ δύο νεόνυμφοι ἀποδίδουσι τὰς γαμηλίους ἐπισκέψεις ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν γονέων αὐτῶν· οἱ τε ἐπισκέπται καὶ οἱ πρὸς οὓς ἡ ἐπίσκεψις ἀποδίδεται ἀνταλλάσσουσι δῶρα. "Ἐν τισιν ἐπαρχίαις αἱ ἐπισκέψεις αὔταις ἀντικαθίστανται διὰ τῆς απο-

τοῦ καθηγητοῦ Μπελόνου καὶ τῶν κ. κ. Μπάρκετ καὶ Χάρρις, διατετέλετων ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐν τῇ σιναϊτικῇ μονῇ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1893. Τὸ κείμενον δυοιάζει τὰ μέγιστα πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ Κουρητονίου τῷ 1858 δημοσίευθεν. Οὐχ ἡτούν ὑπάρχουσι διαφοραί τινες. Τὸ χειρόγραφον ἐν πάσῃ περιπτώσει φαίνεται ἐν τῶν ἀρχαιοτάτων, καίπερ μὴ δρισθείσης τῆς γραμμολογίας, εἰς ἣν ἀνάγεται.

* *

"Ο Διάτοι (The century), ἀρμενικὸν περιοδικὸν ἐδημοσίευσε τὸ πανομοιότυπον ἐγγράφου ἐκτάκτως περιέργου, ἡ τοι πελευταίκας σελίδος τετραδίου Ναπολέοντος τοῦ Α', δέ της ημέρης ἐν τῇ σχολῇ Βρυσένης. Τὸ μικρὸν τοῦτο τετράδιον τοῦ νεανίου, στις ἐπρόκειτο νὰ καταστῇ τὸ φύσητρον τῆς Εδειγγελῆς, ἀφιερούνται εἰς τὰς ἡνὶς Ἀσίας καὶ Ἀρσενῆ κτήσεις τῶν "Αγγλῶν, περιέχει δὲ καὶ λευκάς τινας σελίδας. Κατὰ περιέργον σύμπτωσιν ἡ τελευταία σελίς καταλήγει διὰ τῶν λέξεων: Saint-Hélène, petile île ("Άγια Ελένη, μικρὰ νῆσος").

Ο. Α.

στολης κόκκων τινῶν ἐρυθρᾶς δρύζης, τῆς ὁρύζης τῆς ἀνακοινώσεως τῶν γάμων. Εἶτα ὁ βίος ἔξακολουθεῖ κανονικῶς.

* *

"Ωδέτε ὁ βίος τῆς Ἰαπωνίδος κατὰ τοῦτο μόνον διαφέρει τοῦ τῆς Εὐγυαπαίας, ὅτι ἡ σπουδαιότης τῶν καθηκόντων αὐτῆς ὡς οἰκοδεσποίνης εἶναι μείζων, ἡ δὲ φαιδρότης ζωηροτέρα καὶ μᾶλλον συνεχής, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ ἔνα τῶν χαρακτήρων τῆς φυλῆς τῶν Γιῶν τοῦ Ἡλίου. Ἐξαιρέσει τούτων, αἱ περὶ τῆς συντηρίσεως τοῦ οἴκου φροντίδες, ἡ διεύθυνσίς τῶν υπηρετῶν, αἱ ἐπισκέψεις, αἱ ὑποδοχαὶ, τὰ θαλάσσια λουτρά ἢ ἡ ἔξοχὴ κατὰ τὸ θέρος, τὰ θέατρα καὶ αἱ καλλιτεχνικαὶ ἢ φιλολογικαὶ ἐσπερίδες κατὰ τὸν χειμῶνα, ἀπαντα δηλ. τὰ στοιχεῖα τοῦ κοινωνικοῦ βίου τῆς ἀριστοκρατίας ἢ τῶν ἀστῶν, ἔχουσιν ἐν Ἰαπωνίᾳ ἀπαραλλάκτως ὅπως καὶ ἐν Γαλλίᾳ.

"Ἐν τούτοις δέον νὰ σημειώσωμεν τὴν ἔξης ιδιάζουσαν καὶ σπουδαίαν λεπτομέρειαν ὑπὸ τὴν σύζυγικὴν σ्थέγυνην συντηροῦνται καὶ παλλακίδες. Ὁ νόμος μίαν μόνην νόμιμον καὶ κυρίαν σύζυγον ἀναγνωρίζει· ἀλλ' ἀνέχεται δώδεκα παλλακίδας διὰ τὸν Μικάδον, ὁκτὼ διὰ τοὺς Δαΐμιους (φεουδάρχας) τρεῖς διὰ τοὺς Σαμουραΐ (πολεμιστὰς) τῶν ἀνωτέρων βαθμῶν, μίαν δὲ μόνην διὰ τίνα πρόσωπα, ἔχοντα διὰ τοῦ πλούτου ἢ τῆς θέσεως αὐτῶν. Αἱ παλλακίδες αὗται οὐδέποτε θεωροῦνται ὡς ἵδαι πρὸς τὴν νόμιμον σύζυγον· τὰ τέκνα δύως αὐτῶν ἔχουσι τὰ αὐτὰ σχεδὸν δικαιώματος. Ἀπέναντι τῆς σύζυγου τοῦ κυρίου αὐτῶν θεωροῦνται ὡς νεωτεραὶ αὐτῆς ἀδελφαὶ· ὑπακούουσιν αὐτῇ, οὐχὶ δύως δουλικῶς, σπανίως δὲ ἡ ζηλοτυπία ἢ ἔτερον σφοδρὸν πάθος διαταρασσεῖ τὴν ἀρμονίαν τοῦ οἰκιακοῦ βίου. "Ἀλλως τε αἱ παλλακίδες ἐκλέγονται ἀπλῶς διὰ τὴν ίδονην τῶν αἰσθήσεων, ἐνῷ η σύζυγος εἶναι πιστὴ φίλος καὶ σύντροφος καθ' ἀπαντα τὸν βίον. Ἰαπωνικὴ τις παροιμία λέγει: «Δύναται τις νὰ λάβῃ σύζυγον ἀσχημόν, ἀλλὰ πρέπει ἢ παλλακίς τούλαχιστὸν νὰ ἔναι ὡραία». Οὐχὶ σπανίως Δαΐμιός τις ἢ καὶ αὐτὸς ὁ Μικάδος ἀποκωρίζεται μιᾶς τῶν παλλακίδων αὐτοῦ, ὅπως διὰ ταύτης ἀνταμείψῃ ὑπηρέτην πιστῶς ἀδωδιωμένον· ἀλλ' ἡ νόμιμος σύζυγος οὐδέποτε θὰ ἔχρησιμοποιεῖτο διὰ τοιαύτην κρίσιν.

"Ἡ εὔτυχεστέρα ἐποχὴ τοῦ βίου τῆς Ἰαπωνίδος εἶναι βεβαίως ἡ πρεσβυτικὴ ἄλικα. Ἡ Ἰαπωνὶς ἀπαξάναθρέψασα τὴν οἰκογένειαν αὐτῆς καὶ νυμφεύσασα τὸν πρωτότοκον αὐτῆς υἱόν, ἀπαλλάσσεται πάσσος μερίμνης καὶ ἀνατιθοσιν εἰς τὴν νύμφην αὐτῆς ἀπασαν τὸν περὶ τοῦ οἴκου φροντίδα· οὐχ ἡτον ὡς ἐκ τῆς μακρᾶς συνηθείας πολλάκις ἀσχολεῖται μόνη εἰς τὰς ἐλαχίστας λεπτομερείας. Ἀλλ' ὡς ἀποδῆσα ἀνεξάρτητος, ὡς σεβομένην, τρυφερῶς ἀγαπωμένην καὶ ὑπηρετουμένην ὑπὸ πάντων, δέν. φοβεῖται τὸν ἐπέλευσιν τῶν τελευταίων αὐτῆς ἡμερῶν, οὐτω δὲ ἀποθνήσκει ἡσύχως, οὕτω ἀντικείμενον γενικῆς ὑποληψίας, γαλλήνιος πρὸ τοῦ θανάτου, ὡς εἶναι πᾶς ὁ ἀποθύμσκων κατόπιν βίου, ἀφιερωθέντος καθ' ὅλοκληρίαν εἰς τὸν θρῶτα καὶ τὸ καθηκόν.

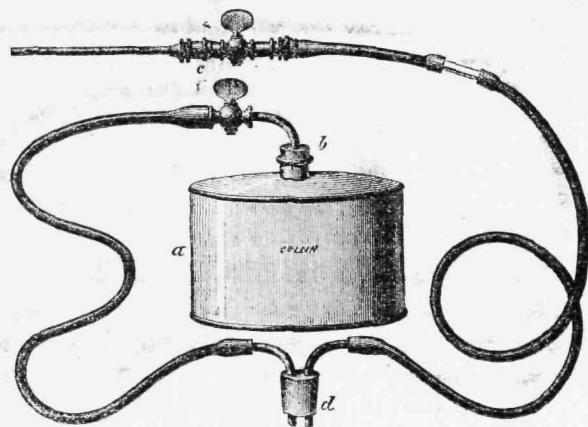
(Ἐκ τοῦ «Φυγρῶν»)

N. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Κατὰ τὴν τῆς 25)6 νοεμβρίου συνεδρίαν τῆς ἐν Παρισίοις Ἰατρικῆς Ακαδημίας ὁ κ. Lancereaux ὑπέβαλε τὸ ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῖν νεαροῦ ἀσκληπιάδου κ. Κοκκολάτου ἐπινοηθέν ιατρικὸν ἐργαλεῖον, τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα aspirateur injecteur du Dr Coccolatos, εἰπὼν τὰ ἔξης:

«Ἄλμαζένω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω τῷ Ἀκαδημίᾳ συσκευὴν παρακεντήσεως καὶ ἐνέσεως (aspirateur et injecteur) ἐπινοηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δόκτορος Κοκκολάτου. Ἡ νέα αὕτη συσκευὴ αἱρεῖ τὴν ἀναθλιπτικὴν ἀντλίαν, κατὰ τοῦτο δὲ διαφέρει τῆς συσκευῆς Potaïn. Τὸ κενὸν σχηματίζεται ἐν μεταλλίνῳ δοχείῳ διὰ συμπυκνώσεως ἀτμοῦ ὑδατος. Ἐν κοχλιάριον τοῦ καρφέ ὑδατος εἰσάγεται εἰς τὸ συμπυκνωτήσιον δοχείον, ὅπερ θερμαίνεται διὰ λυχνίας οἰνοπνεύματος· τοῦ ἀτμοῦ παραχθέντος τὸ δοχεῖον κλείεται διὰ πώματος ἐξ ἐλαστικοῦ, τίθεται δὲ εἰς συνάφειν μετὰ φάλης τῶν 1000 γραμμαρίων, εἰς ἣν μεταβιβάζεται τὸ κενόν.

Τότε ἐνεργεῖται ἡ παρακεντησίς, ἡ δὲ φιάλη πληροῦται διὰ τοῦ ἀντλουμένου ὑγροῦ. Πρὸς ἔνεσιν εἰσάγονται γραμμάρια τινὰ ὑδατος ἐν τῷ μεταλλίνῳ δοχείῳ, ὅπερ εἰτα κλεισθήσεται. Θερμαίνομεν, δόπως ἔξασκησώμεν πίεσιν ἐπὶ τοῦ ἐνεμένου ὑγροῦ, ὅπερ θὰ φθίσῃ μέχρι τῆς ἐστίας τῆς παρακεντήσεως».

Παρατίθεμενο: δὲ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ σημειούμεθα ὅτι ὁ κ. Κοκκολάτος παρουσίασε τὴν ἐφεύρεσιν αὐτοῦ καὶ τῇ Ἰατρικῇ ἐταιρείᾳ τῶν νοσοκομείων ἐν Παρισίοις, ἀνέλαβε δὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐργαλείου ὁ οἰκός Collin.

Ταῦτα ἀσμένως ἀναγράφομεν, συγχαίροντες τῷ νεαρῷ ἀσκληπιάδῃ